

PICOWANIE (13) *sb n*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); teksty nie oznaczają -é.

sg N picowani(e) (1). ◇ A picowani(e) (8). ◇ L picowaniu (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII(z Cn; XVIII) w. s.v. *picować*.

Zaopatrywanie w żywność i paszę; *commeatus Calag*, Cn; *pabulatio Calep*, Cn; *frumentatio Cn* (13) : Ná picowaniu wiele náfzych náfchwytałi *BielKron* 395v, 396, 398v; Krzyżacy niefmieli s nimi [z wojskiem litewskim] bitwy łtoczyć/ tylko pięćdziefiąt Kozaków Litewfkich w picowaniu poimáli. *StryjKron* 370; *Calep* [744]a.

W charakterystycznych połączeniach: na picowaniu [kogo] *nachwytać*, *potrapić*; w picowaniu [kogo] *mordować*, *pojmać*, *siec*.

Zwroty: »biegać, íść w picowanie« = *petere commeatum Calag* (1:1): Szkápye też nie máłz co dáć byegay w picowanie *RejWiz* 72; *Calag* 381b.

»w picowanie (wy)jechać (a. jeździć), jeżdżący« [szyk zmien] (5:1): *KromRozm III* F8v; [niewiasty] ieżdżąc przez długi čás w picowanie wiele ludzi pomordowały *BielKron* 319v; *Mącz* 74c; *GórnDworz* I6v; *BielSpr* 66v; Nie łtrudził fię tám łługá/ nie był vtrapiony/ Ná dálekie ieżdżący w picowanie łtrony. *KmitaSpit* B; [UstWojsk 1525 122].

Cf **PICOWAĆ**